

MARTIN TURČEK

KA JÚ CN IK

SKUTOČNÝ PRÍBEH LUDOVÍTA MAKÓA

›aktuality.sk

Martin Turček: Kajúcnik
Skutočný príbeh Ľudovíta Makóa

Prvé vydanie, Ringier Slovakia Media, s. r. o.
Copyright © Martin Turček, 2022
Cover design and layout © Lenka Boháčová, Martin Žubor
Slovak edition © Ringier Slovakia Media, s. r. o.
ISBN: 978-80-974226-7-7

Martin Turček

KAJÚCNIK

Skutočný príbeh Ľudovíta Makóa

OBSAH

Prológ.....	9	V. NA VÝSLNÍ	83
I. Z KORUPČNÍKA KAJÚCNIK... 13		Večný kandidát	83
V putách.....	13	Majster selfproma.....	85
Vydieranie	16	Mal by byť v base	89
Doplatok.....	18	Prvý rozhovor po	
Boží mlyn	20	priznaní.....	94
		Pokus o mediálnu spoveď'... 98	
II. PRVÝ.....	31	Bernard Slobodník.....	102
Za mrežami	31	VI. KORUPČNÍK AJ	
Prvý, kto porušil omertu.....	34	OBCHODNÍK	105
Pokánie	42	Stovky tisíc alebo	
Prvý veľký kajúčnik	43	milióny?	105
III. LAJO Z JELENCA	49	Cisterny v Jelenci	108
Manipulátor	49	Advokát, iný	113
Účelový odborár	51	VII. MILIONÁR	119
Fingovaná lúpež.....	52	Na muške	119
IV. FUNKCIONÁR OD		Jelenecký pán	123
NAŠICH L'UDÍ	59	Kde Makó počíta peniaze... 124	
Vedeli, čo je zač.....	59	U Makóovho brata.....	127
Človek Norberta Bődöra	61	Ďalšia miliónová firma.....	134
S Bődörovcami nič nemám..	63	„Konkurenti“	137
Bez previerky	65	Takáčovci pomáhajú.....	141
Námestník z Lajovej SBS ...	66	VIII. DONOVALY: RAJ	
Bližko hazardu	67	PROMINENTOV	147
Všemocný KÚFS	69	Lakomec	147
Druhý Černák.....	73	Dvojmiliónová chata.....	150
Colné podvody	77	So zl'avou?.....	153
František Imrecze	80	Pozemok od daniarov	162

IX. KTO Z KOHO.....	167
Kočnerov vs. Makóov	
trezor	167
Slovenský Texas	168
Osem rokov pre Kováčika...	170
Chobotnica zo šiesteho	
poschodia.....	174
Lučanský bez rozsudku.....	177
Jedna ruka s Böhmom	178
Dohodár Čech.....	180
Exsiskári a expolicajt	181
Vysunuté pracovisko	192
Spravodlivosť pre	
Kollára?	194
Aj nominant OĽaNO.....	196
Makóov šéf v putách.....	197
Namočil aj Fica	199
Kaliňáka dostal do väzby,	
na chvíľu	202
Michal Suchoba	206
X. NEBEZPEČNÉ	
DÔSLEDKY	209
Makó na chate.....	209
Vojna v bezpečnostných	
zložkách.....	212
Krajina väzby	217
Epilóg.....	222
Poznámky	223
Podakovanie.....	230

PROLÓG

Martin Turček je vzácny zjav slovenskej žurnalistiky. O tomto absolventovi matematicko-fyzikálnej fakulty, ktorý, pokiaľ viem, nemal v mladosti ambície písať, som sa dozvedel v lete roku 2017.

S kolegom Jánom Kuciakom sme sa dohodli, že by sme mohli posilniť investigatívny tím o kvalitného analytika a padlo Martinovo meno. Dohodli sme sa veľmi rýchlo a od januára 2018 sa stal súčasťou redakcie Aktuality.sk.

S Jánom Kuciakom tvorili silný tím, ktorý rozdelila Jánova vražda. Martin sa mohol zbaľiť a skončiť so žurnalistikou, ale neurobil to. Zahryzol sa do nej ešte viac a začal prinášať jedinečné zistenia o korupcii, podozrivých tendroch, vlastníckom pozadí firiem zarábajúcich na štáte i neoficiálnych miliónových majetkoch vysokopostavených funkcionárov, politikov a oligarchov.

Medzi vplyvných štátnych úradníkov, ktorí sa dostali do jeho pozornosti, patril aj Ludovít Makó. Niekdajší šéf mocného Kriminálneho úradu finančnej správy, zameraného na boj proti daňovým a colným podvodom, bol roky spájaný s kontroverzným klanom Bödörovcov z Nitry.

Martin Turček postupne odkrýval majetkové pozadie nehnuteľností a firiem, za ktorými sa vynárali Makóovi príbuzní a blízki ľudia. Miliónové majetky porovnával s jeho oficiálnymi príjmami z funkcie, ktorá mu poskytovala obrovský vplyv. Posvietil si aj na niekoľko tendrov, kde sa o štátne zákazky uchádzali firmy s väzbami na Makóa.

Kým verejnosť roky netušila o existencii daňových kriminalistov ani ich šéfovi Makóovi, dnes je na pohľad nenápadný rodák z Jelenca zrejme najznámejším spolupracujúcim obvineným, ktorý vypovedá o korupčných praktikách a fungovaní *našich ľudí* z obdobia vlád Smeru-SD na čele

s Robertom Ficom. Keďže ukazuje prstom na najvyššie poschodia politiky, bývalý trojnásobný premiér ho nazýva nedôveryhodným kajúcnikom, ktorý dostáva za svedectvá zaplatené.

Makó svedčil proti právoplatne odsúdenému bývalému špeciálnemu prokurátorovi Dušanovi Kováčikovi. Vypovedal aj v kauze utajených miliónových kšeftov na finančnej správe pod vedením svojho niekdajšieho šéfa Františka Imreczeho, v ktorej figuruje i meno oligarchu Jozefa Brhela, roky označovaného za mecenáša Smeru. Dôležité je aj Makóovo svedectvo v kauze Bödörovho komanda na polícii za úradovania Tibora Gašpara a spol. Čo však zrejme najviac dráždi poslanca Fica, je Makóovo vyhlásenie, že sa s Ficom stretával, keď bol premiérom, aj neskôr, keď mu šéf Smeru už ako opozičný politik chcel dávať rôzne úlohy.

Kniha *Kajúcnik*, ktorú držíte v rukách, vznikla preto, aby na príbehu konkrétneho človeka – Ludovíta Makóa – zdokumentovala a vysvetlila systém *našich ľudí*. A aby naplno ukázala, čo sa môže stať, keď sa na vplyvné štátne posty dostávajú osoby ako Makó, ktorý bol dôležitou súčasťou tohto systému. Nebol len radovým pešiakom plniacim úlohy. Bol dôležitým článkom pokrivenej štruktúry, ktorá vznikla, aby korumpovala, tunelovala, vydierala, hľadala špinu na politických rivalov a kryla (nielen) ekonomické prešľapy *našich ľudí*.

Ludovít Makó nie je uvedomelý občan, ktorý by sa úprimne kajaľ. Je to človek, ktorý veľmi dobre pozná hodnotu informácií a v žiadnom prípade sa netúži vrátiť za mreže, kde bol počas väzby. Až keď sám skončil v rukách vyšetrovateľov a na svet sa istý čas pozeral spoza mreží, zvážil situáciu a pochopil, že práve (a jedine) usvedčovanie *našich ľudí* mu môže pomôcť k nižšiemu trestu. Netreba si nič nahovárať.

Kniha Martina Turčeka tiež veľmi správne otvára otázku, či sa z vyšetrovacej väzby nestal výkon trestu. Pretože by bolo chybou, ak by sa k nej tak pristupovalo. Záro-

veň skúma možnosti a limity štatútu spolupracujúcich obvinených, ktorí pomáhajú rozkrývať trestnú činnosť a usvedčovať podozrivých za cenu nízkych trestov či dokonca beztrestnosti.

Kajúcnik je kniha, ktorá musela byť napísaná. Vznikla vo verejnom záujme, aby si spoločnosť naplno uvedomila, kam môže viesť a čím sa môže skončiť voľba pokrivených charakterov a populistov.

Peter Bárdy

šéfredaktor Aktuality.sk

I. Z KORUPČNÍKA KAJÚCNIK

V PUTÁCH

Tichom dvojtisícového Jelenca neďaleko Nitry sa pomaly presúva kolóna desiatok tmavých áut. Nadránom 17. septembra 2020 sú ulice prázdne, občas zašteká pes a z diaľky sa tmou približuje pravidelný zvuk motora. Len pre zasvätených je predzvestou mimoriadnej policajnej akcie.

Vrtuľník zakrúži nad domami pod poslednými výbežkami pohoria Tribeč. Pilot sa plne venuje riadeniu, no pohľady zvyšných členov posádky sa snažia preniknúť tmou a zachytiť každý podozrivý pohyb v hĺbke pod nimi. Zatiaľ však registrujú len pomaly sa blížiacu reťaz červených svetiel policajných áut.

Už pri plánovaní akcie strážcovia zákona nepochybovali, že hluk motora zobudí mnohých obyvateľov. Počítajú s tým. V teréne sú ich desiatky. Zamaskovaní a po zuby ozbrojení členovia špeciálneho komanda s kuklami na hlavách sa ticho a v dokonale zohraných formáciách rozmiestňujú na kľúčových miestach nočného Jelenca. Za nimi, hneď v druhej línii, sú elitní kriminalisti a operatívci, poverení vyšetrovaním najzávažnejších korupčných káuz.

Po mesiacoch ich práce nastal deň akcie. Zozbierali dôkazy a idú si po bývalého významného štátneho úradníka Ľudovíta Makóa. Ešte donedávna stál na čele daňových kriminalistov. Bol s policajtmi takpovediac kolega. Štyridsiatnik s prenikavými očami a dlhšími vlasmi mal v mene štátu bojovať proti daňovým a colným podvodom. Celý čas však stál na druhej strane zákona.

Policajti v uniformách i civile čakajú rozmiestnení po celej dedine. Ich hlavným cieľom je Makóov rodinný dom. V Jelenci je však viacero budov, kde by sa mohol nachádzať: v dome družky Dagmar Kapusníkovej alebo v budovách firiem, ktoré oficiálne nevlastní, no viaceré indicie ich spájajú s jeho osobou.

Ako každej akcii, aj tejto predchádzala dôsledná príprava a analýza situácie. Rozhodnutím Útvaru osobitného určenia Prezídia Policajného zboru, takzvaného Lynx Commanda, je nasadené nebývalé množstvo mužov zákona. Zistili totiž, že v Jelenci sa s Makóovým menom spájajú aj prevádzky bezpečnostnej služby, podliehajúce osobitnému režimu a ostrahe. Ak by bol v niektorej z nich, mohlo by to vyvolať zložitú situáciu. A navyše, policajti musia počítať aj s nepredvídaným vývojom alebo s útekom. Akciu síce pripravovali v utajení, no počítajú aj s tým, že Makó sa cez svojich ľudí v bezpečnostných zložkách mohol predsa len dostať k nejakým informáciám o zásahu. Má na to skúsenosti aj kontakty. Ľudovít Makó totiž nie je len bývalým šéfom daňových kriminalistov, jeho meno sa po odchode z vplyvného postu spomínalo aj v súvislosti s tajnou službou. Navyše je bývalý policajt a dlhé roky pracoval v bezpečnostných službách.

Makóov nenápadný rodinný dom v modernej zástavbe obkľučujú desiatky kukláčov. Bez slova, len kývnutím hlavy si členovia Lynx Commanda dávajú povel na akciu. Vrtuľník rozsvetľuje prenikavé vyhl'adávacie svetlo, na stenách budov sa odrážajú modré a červené svetlá majákov, Jelencom sa ozývajú policajné sirény, aby si nikto nepomýlil zásah mužov zákona s ozbrojenou lúpežou. Komando vstupuje do domu, prehľadávajú celý priestor, no po pár sekundách im je jasné, že v dome nikto nie je. Okamžite naskáču do áut a presúvajú sa o niekoľko ulíc ďalej. Tam býva Makóova družka. Opäť ten istý postup – húkačky a výstražné svetlá, no tentoraz kukláči nezvykle na dvere klopú a zvonia. Príkaz na prehliadku tohto objektu totiž chýba.

Na prekvapenie všetkých Makó po chvíli vychádza na balkón. „Stál tam rozospatý a v pyžame, zjavne nič nečakal. Chvíľu na nás hľadel, vrátil sa dnu a potom vyšiel von s rukami nad hlavou,“ spomína jeden z mužov prítomných na akcii.

Dovtedy sebavedomý vybavovač profitujúci zo skorumpovaného systému *našich ľudí* sa spočiatku tvári neutrálne, akoby sa nič zásadné nedialo. Ťažko dnes povedať, či Makóa zobudili až zvoniaci kukláči alebo už predtým zvuk vrtuľníka, ktorý zo spánku vytrhol nejedného Jelenčana.

„Bolo skoré ráno a vrtuľník zhurtoval celú dedinu. Všetci sme vedeli, čo je Makó zač, takže sme neboli prekvapení. Len sme sa čudovali, že ho neprišli zobrať už skôr,“ hovorí čiperný dôchodca bývajúcí niekoľko ulíc od Makóovho domu. Lajo, ako mu zvyknú hovoriť, však bol pre mnohých najmä štedrý podporovateľ miestneho futbalového klubu. „Po dedine sa síce šepkalo, že sa zaplietol s mocnými ľuďmi v Bratislave, ale v Jelenci nič zlé nerobil,“ zhodli sa pri našej neskoršej návšteve viacerí.

V putách prevádzajú kukláči Makóa do jeho domu. Rokmi vytrénovaný imidž pohodáka však začína praskať. Špeciálny prokurátor Dušan Kováčik mu potajme vyniesol informáciu, že polícia preveruje jeho účasť na údajnej príprave vraždy vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry (NAKA) Jána Čurillu.

Keď mu vyšetrovateľ číta uznesenie o obvinení, Makó zmeravie. Násilná trestná činnosť, ktorú potvrdzujú viacerí svedkovia. Navyše v rámci zločineckej skupiny takáčovcov. Žiadna zmienka o príprave vraždy. Sebaistota je preč. Roky praxe a skúseností z tancovania za hranou zákona a z kšeftovania s politikmi, so štátnymi funkcionármi, s oligarchami, korupčníkmi, daňovými podvodníkmi či dokonca členmi podsvetia ho naučili neprejavovať emócie. No toto je niečo úplne iné.

V modrom tričku s veľkým bielym nápisom sedí Makó za dlhým stolom. Ruky prekrížené na hrudi v obrannom

geste, vedľa neho stojí kukláč pripravený zasiahnúť. Izba zariadená masívnym tmavohnedým nábytkom. Vo veľkom zrkadle sa odráža studené svetlo lustra. Vyšetrovatel' si niečo zapisuje, na stole leží čierna peňaženka. Brieždi sa, no za oknami je ešte tma.

Ťažko povedať, čo sa vtedy už obvinenému Ludovítovi Makóovi preháňalo hlavou a či myslel na udalosti, o ktorých píše vyšetrovatel' v uznesení. Všetko by boli len špekulácie. Viaceré zdroje však naznačujú, že už tu sa v jeho hlave začala rodiť myšlienka na spoluprácu.

VYDIERANIE

„Bála som sa. A istým spôsobom som sa dodnes úplne nezbavila istej úzkosti, napätia. Chodím do práce, na nákupy, normálne fungujem. Ak niečo nedokážem ovplyvniť, zmeniť, nemá zmysel sa tým trápiť,“ spomína dnes na svoju prvú výpoveď, ktorá usvedčuje Ludovíta Makóa z vydierania a obmedzovania osobnej slobody, jedna z bývalých zamestnankýň spoločnosti Den Braven.

Spojili sme sa s ňou počas prípravy tejto knihy a súhlasila, že nám osobne vyrozpráva svoj príbeh. Stretli sme sa so ženou v zrelom veku s priamym pohľadom. Bez pátosu a zveličovania začala rozprávať o tom, čo sa stalo pred vyše desiatimi rokmi. Pri hlbších spomienkach na nepríjemné udalosti z minulosti sa jej však hlas začal chvieť a v očiach sa objavili slzy. Napriek tomu nám trpezlivo hovorila o svojom prvom a jedinom stretnutí s Ludovítom Makóom, ktoré zanechalo stopy na jej duši aj na jej zdraví. No práve jej výpoveď dostala Makóa za mreže a spustila lavínu.

Vo firme Den Braven v roku 2011 zistili, že zo skladu vo Svätom Jure mizne majetok. Na pomoc si teda zavolali zazmluvnenú bezpečnostnú službu Abas. V tom čase bol jej konateľom Ludovít Makó. Na pomoc do firemného skladu si podľa uznesenia súdu Makó zobral aj čierny výjazd

mafianskej skupiny takáčovcov, teda ľudí, ktorí patrili k najagresívnejším v tejto neslávne známej skupine bratislavského podsvetia.

V inom procese s takáčovcami¹ sa objavilo aj svedectvo, ktoré objasňovalo, čo znamená takzvaný čierny výjazd. „Bol nasadzovaný v prípadoch, keď bolo treba niekoho zbiť, respektíve keď bolo treba demonštrovať silu skupiny, alebo biletár v niektorom z podnikov, ktoré patrili skupine a platili za ochranu, nezvládal situáciu v podniku,“ vypovedal svedok. Navyše skupina používala výjazd aj na špinavé roboty, keď bolo treba niečo rozbiť, podpáliť nejaké auto alebo zapáliť niekomu dom.

Vo firme Den Braven sa šepkalo, že prišla kriminálka. No do „vyšetrovania“ sa, s vedomím vedenia spoločnosti, pustil šéf súkromnej bezpečnostnej služby Makó osobne. „V skutočnosti to neboli policajti ani tajní, ale pán Makó a jeho poskokovia – hrubokrki a potetovaní muži v čiernom oblečení, ktorí nič nehovorili,“ spomína bývalá zamestnankyňa a dodáva: „Predstavil sa ako vyšetrovateľ. Nepovedal, že je od polície, respektíve policajný vyšetrovateľ. Povedal, že je vyšetrovateľ a že má vyšetriť, čo sa vo firme udialo.“ Skúsený Makó si možno uvedomoval, že falošné vydávanie sa za policajta je nezákonné a dal si pozor, aby nepoužil slovo policajný.

Vedúceho skladu „držali oddelene a proti jeho vôli v kancelárii a všetkým osobám poškodených oznámili, že uvedené priestory, kde sa nachádzajú, nemôžu opustiť, majú zakázané medzi sebou komunikovať, majú zakázané telefonovať s tretími osobami a chodiť na toaletu“, píše sa v uznesení o vzatí Makóa do väzby.

Zamestnanci čelili nátlaku niekoľko hodín. Ozval sa len jeden z nich – aj to len na chvíľu. Podľa neskoršieho vyšetrovania reakciou na jeho výhrady bolo, že ak nebude poslúchať, tak mu „obvinený jednu capne“. Zamestnanec sa preto rýchlo „umúdril“ a v strachu z napadnutia protestovať prestal.

„Kým ja som sedela, Makó po celý čas stál. Prítomní muži do rozhovoru vôbec nevstupovali. Makó hovoril normálnym hlasom, potom náhle prudko zvýšil hlas a očervenel. Vzápätí opäť komunikoval normálnym hlasom. Kolotoč s náhlym zvyšovaním hlasu sa počas vypočúvania viackrát zopakoval. Keď som sa rozplakala, nijako na to nereagoval, nijako to ním nepohlo. Počas vypočúvania sa ma síce nedotkol, no gestikuloval rukami, opakovane zvyšoval hlas, čo ma dostávalo pod enormný tlak. Makó na mňa pôsobil ako veľmi nepríjemný, arogantný človek, ktorý dokáže čokoľvek. Mala som pocit, že nemá žiadnu sociálnu empatiu,“ spomína žena po rokoch na traumatický zážitok, ktorý trval niekoľko hodín.

Úderke na čele s Makóom čelila približne od jednej do štvrtej popoludní. Snažil sa ju prinútiť priznať sa k veci, ktorú neurobila, a navyše bez akéhokoľvek zákonného oprávnenia na vyšetrovanie.

„Makó na mňa začal tlačiť. Tvrdil, že má tol'ko dôkazov, že keď ich hodí ktorémukoľvek sudcovi na stôl, tak ma odsúdi a pošle do väzenia. Hovoril, že keď sú na faktúrach moje podpisy, tak je to moja zodpovednosť. Začala som plakať a pokúšala sa vysvetliť, že o ničom neviem a nič som nespravila. A že ak niekto tvrdí opak, tak to chce na mňa hodiť a sám sa chce zbaviť podozrenia,“ pokračovala bývalá fakturantka.

Po rokoch spomína aj na to, že tlaku neodolala a podľahla. Zo strachu pred vyhrážkami nakoniec podpísala priznanie. Udialo sa to u notára, ku ktorému ju priviezli dvaja hrubokrki sprievodcovia Makóa. Pri príprave tejto knihy nám zopakovala, že s prípadom sprenevery v sklade nemala nič spoločné. Medzičasom jej dal za pravdu aj súd.

DOPLATOK

Roky po tom, čo sa hral na vyšetrovateľa v Den Brave-
ne, sedel v 17. septembra 2020 Ľudovít Makó vo svojom

dome zoči-voči skutočnému vyšetrovateľovi s kukláčmi za chrbtom. Čakal kadečo, no nie obvinenie za veci spred rokov, na ktoré už zabudol a o ktorých si mohol myslieť, že dávno zmizli z povrchu zemskeho. Možno si po zadržaní v Jelenci v hlave prehrával spomienky. A možno si len všetko rýchlo spočítal, a preto poslal kukláča za dozorujúcim prokurátorom. Chcel s ním hovoriť, naznačujúc možnosť spolupráce. Podľa zdroja, ktorý sa zúčastnil na akcii, sa s ním však prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Michal Šúrek odmietol v tom čase rozprávať.

Z dávnej policajnej praxe Makó vedel, že má pred sebou dlhé dni a ešte dlhšie noci. A že v hre bude aj väzba. Napokon, slovenská spoločnosť už mesiace žila viacerými policajnými akciami, pri ktorých skončili za mrežami aktéri korupčných káuz Búrka a Dobytkár. Kým v prvom prípade išlo o osoby z prostredia justície, v miliónovom agrodotačnom škandále putovali do policajnej cely zaistenia a odtiaľ aj do väzby štátni funkcionári či vybavovači.

Keď sa noc prehupla do rána, celý Jelenec už bol na nohách. Policajti pomaly dokončovali povinné úkony a chystali sa na prevoz. Obvineného exriaditeľa daňových kriminalistov posadili spútaného do auta a vydali sa na cestu na Národnú kriminálnu agentúru do Bratislavy. Z Jelenca je to len na skok do Nitra. A v policajných kruhoch sa dlhé roky šepkalo, že Makó je človek nitrianskeho oligarchu Norberta Bödöra.

Práve Norbert Bödör od jari 2014 Makóa presviedčal, aby išiel do štátnej správy. Šéfovi prosperujúcej esbéesky Abas sa však na finančnú správu nechcelo ani po opakovaných stretnutiach so šéfmi konkurenčného Bonulu. Najprv mu prekážalo, že chcú dosadzovať jeho námestníkov, neskôr si našiel iný dôvod. Zmenilo sa to až v polovici roka, keď na stretnutie Bödör priviedol svojho príbuzného, vtedajšieho policajného prezidenta Tibora Gašpara a sľúbili mu, že si bude môcť vytvoriť na daňovej kriminálke svoju vlastnú štruktúru. Odrazu sa prejavila Makóova túžba po